

Realiteit misschien niet wat het lijkt

Stelt u zich voor dat uw definitie van de 'werkelijkheid' volledig op zijn kop wordt gezet.

Een opkomende beweging in de filosofie stelt dat onze werkelijkheid het product is van een computersimulatie. De werkelijkheid, zoals wij deze waarnemen, bestaat fysiek niet.

Is de oorsprong van onze werkelijkheid, en zo ook onze gedachten en emoties: toeval, God, een computersimulatie of geen van allen?

Wanneer wij de computersimulatie theorie als waar zouden beschouwen, levert dit ons allerlei problemen op die de theorie minder aanvaardbaar maken.

Ik vind dat wij niet kunnen stellen dat de oorsprong van onze realiteit gebaseerd is op een computersimulatie.

Oneindige vragen

Het eerste probleem waar wij tegenaan lopen is het volgende: indien wij een simulatie zijn van een andere entiteit, wat is de oorsprong van deze entiteit? U zou kunnen stellen dat een hogere beschaving ons heeft gecreëerd als, bijvoorbeeld, een soort experiment. Maar, waar komt deze hogere beschaving vandaan? Op deze manier kunnen wij deze vragen stellen tot in het oneindige en lopen wij iedere keer tegen hetzelfde probleem aan.

Onze gedachten zijn onbetrouwbaar

Een tweede probleem is het volgende: wanneer wij onszelf de vraag stellen waar de 'base reality', de realiteit op zichzelf, uit bestaat, moeten wij onszelf ook de vraag stellen hoe onze eigen gedachten en emoties tot stand komen. Het zijn tenslotte onze eigen gedachten en emoties die ons aansporen om over deze vraag na te denken en onze gedachten en opvattingen hierover vormen.

In het geval van de computersimulatie theorie zouden onze eigen gedachten, twijfels en gevoelens niet meer betrouwbaar zijn. Een simulatie zou, hypothetisch gezien, in een druk op de knop, alle gedachten en twijfels, die wij als mensen hebben, kunnen veranderen en manipuleren.

Hieruit kunt u concluderen dat wij tevens ook geen correcte opvattingen over de computersimulatie theorie meer zouden kunnen vormen.

Niet-falsifieerbaar

Ten slotte is deze theorie niet concreet falsifieerbaar. Tegenargumenten zouden, door middel van de theorie zelf, ontkracht kunnen worden.

Het is een bekend fenomeen dat wij lastig, of niet, te beantwoorden vragen proberen te verklaren met theorieën die uit deze vragen voortvloeien.

Volgens Maarten Boudry, auteur van het boek 'Illusies voor gevorderden', is de theorie dat wij leven in een computersimulatie uiterst onaannemelijk: "Het is logisch mogelijk, net zoals het logisch mogelijk is dat de wereld vijf minuten geleden geschapen is, met al onze herinneringen aan een schijnbaar oudere wereld intact."

De code van het universum

Een argument voor de simulatietheorie zou kunnen zijn dat natuurkundige wetten bestaan uit een code die vergelijkbaar is met de codetaal die wij voor onze computers gebruiken. De natuurkundige Thomas Hertog deed hier de volgende uitspraak over: "We beschikken tegenwoordig over een behoorlijk precieze wetenschappelijke beschrijving van de evolutie van het heelal, en zelfs over modellen van de oerknal die het ontstaan van ruimte en tijd beschrijven. Maar we hebben geen enkele aanwijzing dat er een fysische realiteit moet beantwoorden aan onze wiskundige modellen. Tegelijk betekent die wiskundige beschrijving dat het niet ondenkbaar is om een universum te simuleren. Het is tenslotte een vrij beknopte code."

Hertog geeft echter ook aan dat er geen directe aanwijzingen zijn dat er bijzonder geavanceerde vormen van buitenaards leven bestaan die deze simulatie en code gecreëerd zouden kunnen hebben.

Wij kunnen er niet van uitgaan dat deze vormen van buitenaards leven bestaan zonder dat wij concreet bewijs hiervoor hebben. Conclusies trekken is in dit geval onverantwoord.

Van Pacman naar Virtual Reality

Een tweede argument voor de simulatietheorie is dat wij ons ontzettend snel ontwikkelen op het gebied van technologie. Wanneer wij onze technologie van vroeger, neem bijvoorbeeld de game 'Pacman', vergelijken met 'Virtual Reality' games van nu, zien wij een enorme, relatief snelle, ontwikkeling.

Om deze reden is het niet ondenkbaar dat wij als mensen een potentie hebben om in de toekomst een eigen simulatie van het universum te creëren.

Kortom, kunnen wij slechts gissen over de oorsprong van ons bestaan en onze werkelijkheid. Ten eerste, lopen wij tegen oneindige problemen en vragen aan wanneer wij de computersimulatie theorie zouden aannemen.

Verder, zouden onze eigen gedachten en opvattingen over de theorie niet meer betrouwbaar zijn.

Bovendien, is de theorie niet falsifieerbaar wat de geloofwaardigheid van de theorie verzwakt. Als product van de natuur, het toeval, God of een simulatie, zijn wij er simpelweg tot veroordeeld niet in staat te zijn om met zekerheid juiste theorieën te vormen over de

oorsprong van ons bestaan.

Het is ons lot dat wij nooit zekere kennis zullen hebben en misschien, in feite, niet eens denken.

Bron

- Deckmyn, D. (2016, 14 juni). *Leven wij in een videogame? Geraadpleegd op 16 mei 2020*, van <https://www.nrc.nl/nieuws/2016/06/14/leven-wij-in-een-videogame-2666480-a1507529>